

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דברי - אלו הערכין והחרמים והקדושות.												פס.
הערכין												פס.
בפלוגתא דרבי מאיר ורבנן.												פס.
המעריך פחות מבן חדש, רבי מאיר אומר: נותן דמיו	דתנן: [רבי מאיר]	♦	■	■								פס.
לא אמר כלום.	הכמים:	♦	■	■								פס.
החרמים												פס.
בפלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבנן.												פס.
סתם חרמים לבדק הבית, שנאמר (ויקרא כ"ז) כל חרם קדש קדשים הוא לה'	דתנן, רבי יהודה בן בתירה:	♦	■	■								פס.
סתם חרמים לכהן, שנאמר (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחותו. אם כן מה תלמוד לומר קדש קדשים הוא לה' - שחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים.	הכמים:	♦	■	■								פס.
הקדשות												פס.
בפלוגתא דרבי אליעזר בן יעקב ורבנן.												פס.
אפילו צינורא של הקדש צריכה עשרה בני אדם לפדותה.	דתנא, רבי אליעזר בן יעקב:											פס.
ריבות - זה השקאת סוטה ועריפת העגלה וטהרת מצורע.												פס.
השקאת סוטה												פס.
בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע.												פס.
המקנא לאשתו, רבי אליעזר אומר: מקנא על פי שנים, ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו.	דתנן: [רבי אליעזר]	♦	■	■								פס.
מקנא על פי שנים, ומשקה על פי שנים.	רבי יהושע:	♦	■	■								פס.
עריפת עגלה												פס.
בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא.												פס.
מאין היו מודדין? רבי אליעזר אומר: מטיבורו	דתנן: [רבי אליעזר]	♦	■	■								פס.
מחוטמו.	רבי עקיבא:	♦	■	■								פס.
ממקום שנעשה חלל, מצוארו.	רבי אליעזר בן יעקב:	♦	■	■								פס.
טהרת מצורע												פס.
בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן.												פס.
אין לו בהן יד, בהן רגל, און ימנית - אין לו טהרה עולמית.	דתנן: [רבנן]	♦	■	■								פס.
נותן לו על מקומו ויוצא	רבי אליעזר:	♦	■	■								פס.
נותן על של שמאל ויוצא.	רבי שמעון:	♦	■	■								פס.
בשעריך - זה לקט שכחה פיאה.												פס.
לקט												פס.
שני שבלין לקט, שלשה אינן לקט. שכחה - שני עומרין שכחה, שלשה - אינן שכחה.	דתנן: [בית הלל]	♦	■	■								פס.

<p>disputants- חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה- story</p> <p>מקרא- key:</p>	<p>מימרא- statement</p> <p>⚡ קושיא- challenge</p> <p>^ שאלה- question</p> <p>! תירוץ- answer</p> <p>■ ראיה- proof</p>
--	--

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שלש לעני וארבע לבעל הבית.	ועל כולן בית שמאי אומרים:	◆	■	■	■	■	■	■	■	■	◆
פיאה										■	◆
בפלוגתא דרבי ישמעאל ורבנן.										■	
מצות פיאה להפריש מן הקמה, לא הפריש מן הקמה - יפריש מן העומרין, לא הפריש מן העומרין - יפריש מן הכרי עד שלא מירחו, מירחו - מעשר ונותן לו.	דתנן: [רבנן]	◆	■	■	■	■	■	■	■	■	◆
אף מפריש מן העיסה.	משום רבי ישמעאל אמרו:	◆	■	■	■	■	■	■	■	■	◆
שלשה בתי דינין וכו'.											■
הוא אומר מפי השמועה והן אומרין מפי השמועה - אינו נהרג, הוא אומר כך הוא בעיני והן אומרין כך הוא בעינינו - אינו נהרג, וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו - אינו נהרג, עד שיאמר כך הוא בעיני והן אומרין מפי השמועה. תדע, שהרי לא הרגו את עקביא בן מהללאל.	רב כהנא:									◆	◆
אפילו הוא אומר מפי השמועה, והן אומרין כך הוא בעינינו - נהרג, כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל, ואם תאמר: מפני מה לא הרגו את עקביא בן מהללאל? - מפני שלא הורה הלכה למעשה.	רבי אלעזר:									◆	◆
כך דרשתי וכך דרשו חברי, כך למדתי וכך למדו חברי. מאי לאו דהוא אמר מפי השמועה, והם אומרין כך הוא בעינינו	תנן:									⚡	◆
לא, הוא אומר כך הוא בעיני, והם אומרים מפי השמועה.										!	◆
שלשה דברים סח לי זעירא מאנשי ירושלים. בעל שמחל על קינויו - קינויו מחול, בן סורר ומורה שרצו אביו ואמו למחול לו - מוחלין לו, זקן ממרא שרצו בית דינו למחול לו - מוחלין לו. וכשבאתי אצל חברי שבדורם, על שנים הודו לי, על זקן ממרא - לא הודו לי, כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל	תא שמע דאמר רבי יאשיה:									⚡	◆
תויבטא.										■	◆
מתחילה לא היו מרבין מחלוקת בישראל, אלא בית דין של שבעים ואחד יושבין בלשכת הגזית, ושני בתי דינין של עשרים ושלשה, אחד יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח העזרה, ושאר בתי דינין של עשרים ושלשה יושבין בכל עירות ישראל.	תניא, אמר רבי יוסי:									■	◆
הוצרך הדבר לשאלו - שואלין מבית דין שבעירין, אם שמעו - אמרו להן, ואם לאו - באין לזה ססמוך לעירן. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - באין לזה שעל פתח הר הבית. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - באין לזה שעל פתח העזרה. ואומר: כך דרשתי וכך דרשו חברי, כך למדתי וכך למדו חברי. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - אלו ואלו באין ללשכת הגזית, ששם יושבין מתמיד של שחר עד תמיד של בין הערבבים, ובשבתות ובימים טובים יושבין בחיל.										■	◆
נשאלה שאלה בפניהם, אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - עומדין למנין. רבו המטמאים - טמאו, רבו המטהרין - טהרו.										■	◆
משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן - רבו מחלוקת בישראל, ונעשית תורה כשתי תורות. משם כותבין ושולחין בכל מקומות: כל מי שהוא חכם ושפל ברך ודעת הבריות נוחה הימנו - יהא דיין בעירו. משם מעלין אותו להר הבית, משום לעזרה, משם ללשכת הגזית.										■	◆
איזהו בן העולם הבא? ענוותן ושפל ברך, שייף עייל שייף ונפיק, וגריס באורייתא תדירא, ולא מחזיק טיבותא לנפשיה.	שלהו מתם:									■	◆
יהבו ביה רבנן עיניהון ברב עולא בר אבא.										○	
חזר לעירו ושנה.										■	◆
אינו חייב עד שיעשה כהוראתו, או שירה לאחרים ויעשו כהוראתו.	תנו רבנן:									■	◆
בשלמא יורה לאחרים ויעשו כהוראתו - מעיקרא לאו בר קטלא הוא, והשתא בר קטלא הוא. אלא שיעשה כהוראתו, מעיקרא נמי בר קטלא הוא										⚡	◆
התייגה היכא דאורי בחלב ודם - דמעיקרא לאו בר קטלא הוא, והשתא בר קטלא הוא. אלא היכא דאורי בחייבי מיתות בין דין, מעיקרא נמי בר קטלא הוא										⚡	◆
מעיקרא - בעי התראה, השתא - לא בעי התראה.										!	◆
מסית דלא בעי התראה מאי איכא למימר?										⚡	◆
מעיקרא אי אמר טעמא - מקבלינן מיניה, השתא אי אמר טעמא - לא מקבלינן מיניה.										!	◆
חומר בדברי סופרים מבדברי תורה האומר אין תפילין, כדי לעבור על דברי תורה - פטור. חמש טוטפות, להוסיף על דברי סופרים - חייב.										■	◆

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אינו חייב אלא על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים, ויש בו להוסיף, ואם הוסיף גורע. ואין לנו אלא תפילין אליבא דרבי יהודה.	רבי אלעזר אמר רבי אישעיא:											◊	פח:	
והאיכא לולב, דעיקרו מדברי תורה, ופירושו מדברי סופרים, ויש בו להוסיף, ואם הוסיף גורע								ז				◊	פח:	
בלולב מאי סבירא לך?									^	!		◊	פח:	
אי סבירא לך דלולב אין צריך אגד									!	!		◊	פח:	
האי לתודיה קאי והאי לתודיה קאי								ז		!			פח:	
ואי סבירא לך דצריך אגד									!	!			פח:	
גרוע ועומד הוא.								ז		!			פח:	
והאיכא ציצית, דעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים, ויש בו להוסיף, ואם הוסיף גורע												ז	◊	פח:
בציצית מאי סבירא לך?										^	!		◊	פח:
אי סבירא לך דקשר העליון לאו דאורייתא									!	!			◊	פח:
האי לתודיה קאי והאי לתודיה קאי								ז		!			פח:	
ואי סבירא לך דקשר העליון דאורייתא									!	!			פח:	